

Flerparten af Thinget har faaet en saa glimrende Opreisning for tidligere Udtalelser, idet det erklaeres, at alle fra Regjeringen kommende Forslag i Almindelighed ere bedre begrundede end Forslag, der fremkomme fra Udvalg, som ere nedsatte i dette Thing. Det er jo meget rart for Regjeringen at faae en saadan Udtalelse. Jeg haaber, at det aerede Flerpart vil vedkjende sig den ved andre Leiligheder, hvor vi have Regjeringsforslag liggende til Forhandling (Berg: De burde være bedre begrundede). Der blev sagt, at de vare begrundede. — Men jeg skal gaa over til det foreliggende Spørgsmaal. Den aerede Forslagsstiller (Bojsen) udtalte, at han i det Væsentlige kunde henholde sig til, hvad der af Udvalgets Mindretal var udtalt i dets Betænkning, og jeg kan heller ikke se rettere, end at hans Forslag er en endnu mindre tiltalende Form for det Samme, som Udvalgets Mindretal foreslaar; thi til hans Forslag er jo efter hans egen Forklaring ganske vist den Forudsætning knyttet, at dermed skulde for denne Gang Sagen være slaaet ihjel. Naar han nemlig siger, at det ikke er Hensigten at slaa Sagen ihjel, men at man vil have et Pusterum, saa forudsætter jeg, at han ikke dermed mener, at han er løbet saa stærkt op i Thinget, at han derfor skulde behøve at puste, men at han ser hen til de store Interesser, som Sagen berører, og da navnlig de finansielle Interesser og Arbejder-spørgsmaalet. I denne Retning skal jeg minde om, at vi saa ofte i denne Sal have hørt Flerpartens Behveidelse for de store Kassebeholdninger, der ligge ubenyttede hen, at der ikke behøves Pusterum, for at Finantserne kunne samle en større Kassebeholdning. Og hvad Arbejder-spørgsmaalet angaar, som jo er et af de allerstørste almindelige nationale Spørgsmaal, der berøres af Sagen, da forekommer det mig, at det er saa kort Tid siden, at vi i denne Sal talte om Omstændigheden af at skaffe de brødløse Arbeidere Arbejde, at naar der foreligger et Forslag, ved hvis Gjennemførelse man kan fremme store Statsinteresser og uden noget Offer skaffe brødløse Arbeidere Arbejde, saa er dette et Moment, som tillige bør tages i Betragtning. Under alle Omstændigheder er der ingen Grund til at søge Pusterum af dette Hensyn. Men den hele Begrundelse, som den aerede Forslagsstiller og hans Allierede, Mindretallet i Udvalget, ere fremkomne med, er ganske eiendommelig. Jeg forstaa ikke rigtig de Kolbøtter, som Forhandlingen heri Salen slaar fra det ene Aar til det andet. De Motiver, der gives heri Salen det ene Aar og det andet Aar, ja den ene Dag og den anden Dag af de samme Mænd og det samme Flerpart, ere hinanden saa stik modsatte, at man skal lede længe, tror jeg, for at finde noget Sagnende. Jeg er fuldstændig enig med de aerede Medlemmer fra Aarhus (Winther) og for Thisted Amts 3die Valgfreds (Bagger) i, at Udvalget har

været fuldt berettiget til at vente, at det ved at udvide det af Regjeringen indbragte Forslag saaledes, som det har gjort, til en Slags Plan for de fremtidige Jernbaneanlæg, som man for Diebliffet kunde overstue, vilde erkendes at have opfyldt netop de Betingelser, som fra Thingets Flerpart Side eller i det Mindste af dem, som i Almindelighed tale paa Flerpartens Begne, have været stillede for at gaa med til Forslaget. Nu møder man pludselig Hindringer i saa Henseende fra Flerpartens Side, og det siges, at man netop derfor ikke kan gaa ind paa Udvalgets Flerpart Forslag; nu skal dette henvises til en grundigere Behandling. Efter at Udvalget i 4 Maanedes har, saa vidt man veed, og ogsaa saa vidt jeg veed, med stor Samvittighedsfuldhed og Flid behandlet Sagen, med en Flid, der kan kaldes mønsterværdig for de fleste andre Udvalg, som have været nedsatte i denne Sal, skal Sagen nu henvises til fornyet Overveelse. Det forekommer mig, at Udvalget bedst selv maa vide, om nogle af de Spørgsmaal, der foreligge til Forhandling, ikke have været tilstrækkelig grundig behandlet i Udvalget. Men jeg vil henvise til selve Flerpartens Optræden ved en tidligere Leilighed. Har Thingets Flerpart, overfor den Indvending imod Forslaget, at det er gaaet ind paa en Mængde Spørgsmaal, hvorom Thinget ikke i Diebliffet kan danne sig nogen Mening, ikke fuld Ret til i saa vidt et Omfang, som det lyfter, at forkaste Endringsforslagene og blive staaende ved Regjeringens Forslag? Det, Udvalgets Flerpart har gjort, nemlig foreslaaet, hvad det ansaa for en Plan, bringer netop Thingets Flerpart derhen, hvor det tidligere har udtalt Omstet om at komme, nemlig at der ved Behandlingen af denne Sag kunde fremkomme saadanne Udtalelser fra Thingets og fra Regjeringens Side, at man kunde danne sig en Mening om, hvorledes disse Deltagere i Lovgivningsmagten have tænkt sig Jernbanenettet fremtidig ubvidet. Den stærke Indvending, som man nu fremkommer med, at Sagen ikke har været, som man siger, grundig undersøgt, er ganske mærkkelig. Da der sidste Gang forelaa et Regjeringsforslag, nemlig om en Bane fra Struer til Thisted i Forening med Aarhus-Nyombanen, var det mærkkeligt, med hvilken Lethed det samme Mindretal, i alt Fald gennem sine væsentligste Personer, nemlig Formanden i Udvalget (Sjogsbro) og den, der vistnok vil blive Ordfører for Mindretallet her, modtog disse to Jernbaneanlæg, og fra Udvalgets Side fremkom da pludselig Forslaget om Jernbaneanlæg fra Skive til Slynngøre. Dette Forslag ansaaas den Gang tilstrækkelig drøftet baade fra Mindretallets og fra det aerede Things Side, og Thinget havde den Gang ingensomhelst Betænkning ved at gaa ind paa et Forslag, der ikke en Gang blev underkastet de ved Forretningens bestemte tre Behandlinger i Thinget, thi Forslaget om Slynngøre-Banen var kun behandlet to Gange.